

Pathwork Guide föredrag nr 10, "Male and Female Incarnations: Their Rhythms and Causes".
1996 års utgåva
15 juli 1957

Manliga och kvinnliga inkarnationer: deras rytmer och orsaker

Förordsanmärkning: I detta föredrag finns en eller flera kommentarer om homosexualitet. Guidens ord om homosexualitet har varit en källa till kontroverser i Pathwork-gemenskapen. Dessa ord kan orsaka smärta, särskilt med tanke på ens sexuella läggning och erfarenhet av historisk och nutida partiskhet. Vi påminner alla om att Guiden i detta ämne, liksom i alla ämnen, uppmanar oss att finna vår egen inre auktoritet. (Styrelsen för International Pathwork Foundation, september 2022)

Jag välkomnar er i Guds namn, mina kära vänner. Jag kommer med välsignelser till er.

Det är i allmänhet svårt att förstå innebörden i läran om att Guds rike finns inom er, precis som helvetet också finns inom er. Ni föreställer er att detta syftar till en sinnesstämning och därför till någonting överkligt som inte kan greppas. Människor betraktar bara vad de kan se och röra vid som verkligt; känslotillstånd kan inte ses eller röras vid. När vi förklarar för er att tankar och känslor utgör former, blir det något lättare för er att förstå att dessa former skapar motsvarande sfärer. Landskap, omgivning, kläder, vad det än är, befinner sig i harmoni eller i disharmoni, med alla graderingar däremellan. Den här förklaringen kanske dock fortfarande inte klargör hur allt detta kan finnas inom er. Människor tror att det inte finns något rum för landskap och sfärer inom dem, och svårt som det är att förklara detta med ord, vill jag fortfarande försöka leda er till ytterligare insikter vad gäller andliga tillstånd.

Precis som tiden på jorden skiljer sig helt från dess sanna verklighet i anden, så är det också med rummet. Rumsliga dimensioner såsom ovan, under, höger eller vänster är begrepp som ni kan greppa i er jordiska livsmiljö, men de existerar inte på det sättet i den andliga dimensionen. När människor lämnar ifrån sig sina kroppar, går de inåt in i de andliga världarna, för hela universum finns i själva verket inom människan. Detta är ett faktum.

Kanske kan ni förstå idén om jag ger er ett exempel, även om det är ett otillräckligt sådant: Tänk på en teaterkikare som ni tittar i från fel ände, så att allting blir mycket litet. Denna lilla bild blir då verkligheten enligt er förståelse. Nu kanske ni ställer frågan hur hela universum, med sin

vidsträckta storlek, skulle kunna finnas inom varje människa. Jag skulle svara er på följande sätt: Er jordiska värld är inte den faktiska verkligheten, inte ens i figurativ, symbolisk bemärkelse; den är endast en återspeglning, en bild i en spegel, en projektion av det verkliga.

Kroppen, som inhyser anden, medför en separation. I det ögonblick som den separerande muren faller för att du lämnar din kropp, förenas det universum som finns i varje enskild människa – förutsatt naturligtvis att du har utvecklat dig själv tillräckligt långt för att nå sfärerna där det inte längre finns någon separation. Ju lägre sfären är som individen befinner sig i – oavsett i detta här och nu eller i tillvaron bortom detta – desto mer radikal måste separationen vara.

På grund av begränsningarna i det mänskliga talet när det gäller andliga frågor, kan jag endast ge en förenklad skiss, som inte kan utgöra mer än en analogi. Den kan dock få er att meditera över idén om att himlen och helvetet och allting som finns däremellan, finns inom er. Vad läran beskriver är inte bara ett känslomässigt tillstånd på det sätt som ni människor föreställer er, inte heller är det något abstrakt. Allting som för er är en abstraktion, är konkret i anden; allting som för er är formlöst, är form i anden, former som består av högre materia. Svårigheten som ni först kan stöta på i förståelsen av att den jordiska materien som ni kan röra vid enbart är en bild eller återspeglning av det universum som fullt ut existerar inom varje enskild mänsklig själ, kanske kan övervinnas i viss grad genom att ni mediterar över mina ord.

Finns det någon fråga om detta ämne?

FRÅGA: Ja. I samband med den här idén skulle jag vilja fråga om atomen som inte kan ses av någon. Forskare säger att den är den minsta enhet som kan förstås av den mänskliga hjärnan, vilket innebär att det inte finns något mindre. Uttalandet gjordes att om människor kan dela atomen, kan de komma över universums hemligheter.

SVAR: Som du mycket riktigt förstod, relaterar delningen av atomen till den idé som jag precis försökte beskriva, om än ofullkomligt, att vad du upplever som materia endast är en återspeglning av universum i din själ. Kanske skulle en atomfysiker förstå det bättre, eftersom han känner till den exakta innebörden av de olika storleksordningarna. Att säga att atomen är den minsta betyder naturligtvis att den är det minsta med mänskliga mått; den är det minsta som ni kan greppa. I anden är dock det minsta också det största. Detta är svårt för er att förstå, men ni har intuitivt uppfattat att begreppen är relaterade. När man säger att delningen av atomen kommer att avslöja universums hemligheter, är det detta som menas. Allt detta öppnar dörren något; det lyfter slöjan lite mer.

Fram till nu var människor påverkade av kyrkans lära till att tro att allting finns utanför: helvetet under och himlen ovan. När människor läser i Bibeln att himlen finns i det inre, tror de att detta bara betyder en sinnesstämning. Här finns det alltså en motsägelse. Kärnfysiken kastar i själva verket ljus på motsägelsen som avslöjar att båda talar om samma sak: de känslomässiga tillstånden är i verkligheten andliga sfärer som återfinns inom människan.

Efter en viss utveckling når varje enskild andlig varelse ett reningsstadium där den är i stånd att överlämna sig till det gudomliga flödet, lösa upp sig själv och smälta in i det. Och den kan också återställa dessa flytande trådar så att den återigen blir en individ i form och gestalt – dock av en så fin substans att varelsor som ännu inte har nått ett högt utvecklingsstadium inte kan uppfatta den.

Alla kan uppleva ett svagt eko av denna lycksaliga känsla av att smälta samman och bli ett med allt när de grips av en känsla av enorm lycksalighet. Ni kanske kan förnimma hur mycket längtan det finns inom er efter att lösa upp jaget, inte bara i kärlekens förening, utan också i själens alla stora upplevelser när den lyfts högt och nära Gud, på vilket sätt detta än kan ske, genom naturen, musik, meditation eller helt enkelt när Guds andetag vidrör människan. Då känner du verkligen att din kropp begränsar dig och du vill bryta gränserna så att du kan överlämna dig till strömmen och förenas med den. Kanske har ni aldrig tänkt på det i dessa termer, men ni kommer förmodligen att bekräfta att ni ibland har känt sådana känslor.

Ju mindre renad själen är – och jag avser här inte bara brister och svagheter, utan även oroliga känslor och osunda strömmar – desto mer är personen rädd för att överlämna sig, trots trängtan efter det. Ju mer förändligad själen är, desto mindre kommer den att stå emot överlämnandet. Vissa mänskliga filosofier har faktiskt förstått detta. Genom en sådan insikt har dessa filosofier kommit till slutsatsen att detta tillstånd utgör mänsklighetens slutliga mål. Detta är dock inte sant. Även om det finns en sammansmältning och upplösning, förloras inte individualiteten, jag-medvetandet. Dessa individer kommer, som jag tidigare nämnde, om och om igen att dra samman de flytande trådarna och röra sig från det rena tillståndet av *att vara* till tillståndet av *att göra*. I görandets tillstånd måste man bli en fullständig och harmonisk form. Och eftersom Gud är skapare – det vill säga görare – sker den här processen även i honom. Guds aktiva element som skapar drar sig om och om igen samman till den renaste och mest fulländade form. Guds element som helt enkelt är och består, löser därmed också upp sig. Dessa tankar är extremt svåra för er människor att integrera i er förståelse, men jag hoppas att mina ord kan tända en gnista av insikt. Och kanske kan de också besvara en fråga som en av mina kära vänner en gång ställde till mig och som jag inte helt svarade på vid det tillfället. Förstår du?

KOMMENTAR: Ja. I indisk filosofi uttrycks det tydligt, så långt vi kan förstå det.

SVAR: Ja. Jag förklarar samtidigt en motsägelse som finns inbäddad i den mänskliga förståelsen. Den berör även ämnet dualism och monism. Människor som har haft en gudsupplevelse i varandets tillstånd, i upplösningstillståndet, antar att detta är den enda och slutgiltiga sanningen. Andra som emellertid har upplevt Gud i sin andra manifestation, som form, som skapare, tror att detta är den slutgiltiga sanningen. Här finns ursprunget till motsägelsen och jag säger er att båda gudsupplevelser är lika sanna.

Varje gudomlig aspekt måste också inrymma varandets kvalitet, men inte alltid, för den kan emellanåt lösas upp. Detta sker inte godtyckligt, utan i en lagenlig rytm, så som är fallet med alla högre varelser. Dessa aspekter av Gud är vad man skulle kalla personligheter.

FRÅGA: Är detta vad som menas med inandning och utandning av prana, som är kopplat till vår egen andning i en viss rytm?

SVAR: Helt sant. Och din rytm kan ansluta sig till den kosmiska rytmen.

FRÅGA: Och på grund av detta är denna prana och andningen de viktigaste livsfunktionerna.

SVAR: Det stämmer. Man kan finna många fler insikter när man mediterar över dessa ord.

Och nu, mina kära vänner, eftersom ni kanske har många frågor av allmänt intresse, skulle jag vilja fortsätta i form av frågor och svar.

FRÅGA: Som en auktoritet vars åsikt jag har hög aktning för, skulle du säga att det är önskvärt för västerlänningar att meditera över droppen och isberget eller över isberget och vattnet, som rekommenderas väldigt mycket i indiska läror? Eller är detta kanske inte bra för västerlänningar?

SVAR: Jag kan inte generalisera. Det beror helt på individen. En sådan meditation kan vara en nyckel för en viss individ. Om man dock gav en sådan meditation till en person som inte har nått en viss nivå, eller som annars är av en annan karaktärstyp, skulle meditationen inte vara till någon riktig hjälp. Även här måste man förlita sig på intuition och inspiration.

FRÅGA: Kanske skulle han behöva mjuka upp övningarna?

SVAR: Ja, väldigt sant. Det beror alltid på vad personens problem är. Man bör aldrig föreskriva meditation efter en stel modell i stället för att beakta vad personens problem är. Framför allt, var finns de inre blockeringarna, bristerna och svagheter? De huvudsakliga konflikterna i livet har alltid sitt ursprung där.

FRÅGA: Människor som är alltför starkt rotade i materien och har många jordtecken i sin astrologiska karta, kan tåla denna slags meditation bättre än människor som har mer vatten- eller eldtecken. Om det finns för mycket luft, vatten och eld, kommer den här meditationen att vara fel. Stämmer det?

SVAR: Ja, detta är väldigt sant.

FRÅGA: Kan jag ställa följande fråga: Den allmänna uppfattningen och läran är att inkarnationer ändras från manlig inkarnation till kvinnlig, och omvänt. Kan du klargöra den här saken för mig?

SVAR: I grunden är varje individ man eller kvinna och i de flesta inkarnationer följer individerna sin grundläggande natur. I vissa fall är det dock nödvändigt att uppleva att inkarnera som det andra könet. Låt mig förklara: Före änglarnas fall – separationen från Gud – var alla varelser enade och inrymde inom sig både den aktiva och den mottagande, det vill säga den manliga och den kvinnliga, aspekten. Ni vet alla att i slutändan måste ett förenande ske och de separerade halvorna kommer att sammanföras och forma en enda individ. Detta sker först efter att nödvändigheten av att inkarnera har övervunnits – ofta till och med mycket senare, när det manliga och kvinnliga elementet har blivit ett. Änglarnas fall utgör separationen från den Enda, från Gud, och samtidigt en brytning i två, följt av många ytterligare tudelningar och fragmenteringar. Detta förklarar djur-, växt- och mineralrikets ursprung. Där sträcker sig tudelningar längre och längre till mindre och mindre delar.

Detta är emellertid en ytterligare förklaring. Nu återvänder jag till din fråga. Föreställ dig den enade individen, hos vilken den manliga och kvinnliga delen är integrerade, i form av en boll – men snälla ta inte detta alltför bokstavligt. Jag kan inte presentera detta annars, för om jag försökte, skulle ni sakna begreppen och jag orden. Den ena sidan av bollen utgör den positiva, maskulina principen, den andra den negativa, feminina principen – och jag ber er att inte ta ordet ”negativ” som en värdering. Det manliga elementet är skaparen, den positiva, aktiva principen. När Gud, i syftet att aktivt skapa, drar sig samman till form, då är den maskulin principen verksam. Den feminina, mottagande principen är vad som löser upp sig självt, som långsamt och ständigt bygger, växer. Den finns i naturen som modersprincipen som inte skapar med en enskild handling, utan ständigt påverkar allt och som helt enkelt vilar i sitt varande.

Båda principerna kan återfinnas i en oändlig mångfald i alla skapande manifestationer. De kan följaktligen också återfinnas i de integrerade tvillingväsendena hos vilka både den manliga och kvinnliga polen inryms. Gud har skapat dem båda i fullkomlighet, var och en i sin egen essens. Det är därför inte rätt för den manliga principen att ta på sig kvinnliga funktioner, och omvänt.

Tänk tillbaka på bollen igen. Den ena sidan utgör den positiva, maskulina principen, den andra sidan den negativa, feminina principen. När de förs samman och bildar en enhet, arbetar de båda i fullständig harmoni. När tudelningen ägde rum, delades halvorna sällan exakt i mitten. Brytningen var resultatet av en separation från Gud och detta var en kaotisk händelse som inte tillhörde Guds fullkomliga ordning. Till följd av detta skedde inte heller brytningen på ett ordnat sätt. Brottet kunde därför fördela det som ska vara maskulint på den feminina delen, och omvänt, på ett godtyckligt sätt.

I utvecklingen som tar andarna tillbaka till Gud måste tudelningen jämnas ut: Det som tillhör den maskulina principen men som har gått över till den feminina sidan måste inkarnera i den motsatta sidan, det vill säga som en man. Ju mer oregelbunden tudelningen är, desto oftare måste individen inkarnera som en man för att upprätta den ursprungliga balansen. Om du kände till hur många inkarnationer du levde som man eller kvinna, skulle du veta på vilket sätt din tudelning inträffade. För att upprepa: Varje individ representerar i grunden antingen den manliga eller den kvinnliga principen och antingen dominerar den ena eller den andra hans eller hennes väsen. Det vore inte meningsfullt för det sunda och harmoniska feminina att byta till det maskulina, för båda är gudomliga och vardera är på sitt eget sätt fullkomligt.

FRÅGA: Måste inte alla gå igenom erfarenheten av vad det innebär att vara kvinna eller man?

SVAR: Nej, inte nödvändigtvis. Om tudelningen ägde rum precis längs halvvägslinjen skulle inkarnationen som det motsatta könet inte vara nödvändig.

FRÅGA: Finns det individer som delades exakt längs mitten?

SVAR: Knappast; mycket sällan. Men som jag nämnde så finns det tudelningar där vinkeln inte är så bred, där avvikelserna från mittlinjen är relativt små och där mindre kompensation behövs. Syftet med alternerande inkarnationer är inte att samla erfarenheter. Om du mediterar över detta måste du inse att erfarenheten i anden, den andliga utvecklingen mot fullkomlighet, inte har något att göra med att vara man eller kvinna och du kommer intuitivt att känna vad du i grunden är, maskulin eller feminin. Utvecklingen leder dig till fullkomlighet som man eller som kvinna.

De som behöver gå igenom kompensatoriska inkarnationer där de inte är födda enligt sin ursprungliga sexuella identitet, kan bli medvetna om detta genom att meditera. Naturligtvis måste erfarenhet samlas, men inte så att den fullkomliga maskulina individen måste bli feminin, eller omvänt. Att tro detta är ett mänskligt misstag. Precis som Gud är fullkomlig i sin maskulina och feminina aspekt, var och en som sådan, utan att behöva skifta mellan dem, där var och en skapar

harmoniskt på sitt eget sätt och i sin egen funktion, så är det också med alla andra varelser. Harmoni och erfarenhet måste samlas och förverkligas under utvecklingens gång för att återvinna gudomlig fullkomlighet.

FRÅGA: Fortsätter separationen mellan det feminina och det maskulina genom hela inkarnationscykeln? Sker den androgyna föreningen endast i andevärlden?

SVAR: Föreningen måste ske i andevärlden.

FRÅGA: Sker den endast när man inte längre behöver inkarnera?

SVAR: Endast då. Så länge inkarnationer är nödvändiga, kan enandet i form av andlig sammansmältning inte äga rum.

FRÅGA: Får jag ställa en mycket ockult fråga? Den har upptagit mig under lång tid. [Ja.] Är det kopplat till avvisandet av Makama att tudelningen gjordes i Örnens konstellation?

SVAR: Det finns en samtidighet. Ledtrådar har getts fortlöpande i hela Skapelsen.

FRÅGA: Du har förklarat för oss att vår verklighet bara är en spegel av den sanna verkligheten. Jag kan inte förstå detta. När vi till exempel rör vid ett träd, är barken så verklig för oss. På något sätt kan jag inte greppa vad du menar. Jag är inte helt där än.

SVAR: Kanske kan du och dina vänner prata om det efter sessionen och att detta kan hjälpa dig att komma närmare att förstå det. Det är precis lika svårt att klargöra detta som att förstå det. Och om du inte kan greppa det idag, spelar det ingen roll. Senare – kanske om ett eller två eller fem år – kommer plötsligt ett ljus att kastas på problemet. Du kommer att ha en föränning, en känsla av vad det betyder. Och längre än så kan ingen gå. Dessa ord kommer då att påverka dig på ett helt annat sätt.

Absolut, det du rör vid är verkligt, eller tycks vara verkligt för dig. När du rör vid en spegel, är detta också verkligt. Du känner spegeln. Låt oss anta att du inte vet att den levande individen som reflekteras i spegeln är varm och att blod flyter i dess ådror och du vet sålunda inte hur den individen faktiskt upplevs vid beröring. Du kan då missta spegelbilden för den verkliga personen. Föreställ dig relationen mellan de två verkligheterna något liknande som detta. Du vet inte hur något i den verklighet som du inte är medveten om känns vid beröring, ser ut för ögat och låter för örat. För er ligger det slutgiltiga kriteriet i att röra vid, höra eller se, för ni har ingen grund för jämförelse och saknar en högre andlig varseblivningsförmåga.

FRÅGA: När en person inkarnerar som kvinna, men känner sig mer maskulin, utgör det en synd mot inkarnationen eller är det kanske en indikation på vad du tidigare har förklarat?

SVAR: Jag skulle inte säga synd. När en kvinna gör uppror mot sin kvinnlighet är det en avvikelse, om så bara på den emotionella nivån. I detta uppror finns det ett uppror mot Gud, mot skapelsen, mot hennes öde. Och detta är alltid ett tecken på att det finns något ohälsosamt i själen. Så småningom måste detta läkas. Alla kan bara finna fullkomlig lycka genom att fullt ut acceptera och säga ja till det liv som ges i en inkarnation och genom att uppfylla syftet som inkarnationen är avsedd att tjäna. Det första steget måste vara att hitta sin kallelse, att veta om sin uppgift, och den kan upptäckas mycket lätt på denna väg. En person som inte följer sitt öde kommer alltid att vara olycklig i sitt inre, plågad av problem och känna sig ouppfylld även när han eller hon är framgångsrik och gör något bra. Människor drar beklagligtvis inte de rätta slutsatserna av sitt olyckliga tillstånd, som i verkligheten är ett budskap från själva deras innersta. De tillskriver sitt olyckliga tillstånd alla möjliga yttre omständigheter och gissar kring varje slags möjlighet förutom budskapet som kommer från den djupaste platsen inom dem själva. När en person är olycklig måste han eller hon veta att han eller hon hittills inte har uppfyllt sitt öde till dess fulla potential. När det finns problem, är det inte meningsfullt att enbart undanröja deras yttre manifestation; roten till problemet behöver grävas fram. Man behöver ta reda på i vilken utsträckning man har uppfyllt sin livsuppgift och var man fortfarande fallerar i detta avseende. Detta är det enda botemedlet mot olyckliga tillstånd och ett gnagande missnöje med jaget.

FRÅGA: Hur kan man uppfylla sin uppgift att utveckla sin lämpliga maskulinitet eller femininitet när tudelningen som vi just har diskuterat inte är i jämvikt och människor därför måste leva i strid med sin grundläggande natur utan att ha orsakat det eller kunna göra något åt det? Ta till exempel en kvinna som har så mycket maskulinitet inom sig att hon inte kan utveckla sin kvinnlighet, eller endast med stora svårigheter.

SVAR: Detta är en bra fråga, men jag ska rätta till ett missförstånd. Antagandet att människor befinner sig i en situation utan att det är deras fel stämmer inte. Det finns ingenting sådant. Tudelningen ägde rum på grund av deras eget beslut vid tidpunkten för änglarnas fall, så långt tillbaka att det normala medvetandet inte längre vet om det. Anden kommer ihåg, även om den inte tillåter minnet att nå ytan.

När det gäller din fråga säger jag detta: Ni vet – och psykologin har erkänt detta – att det hos alla män finns feminina element och hos alla kvinnor maskulina element. Detta visar sig även inom astrologin, som vår vän här kan vittna om. En man kan födas i ett kvinnligt tecken och ändå vara en helt frisk man; samma sak gäller för kvinnan som föddes i ett maskulint tecken. Om en man är

helt frisk och integrerad – vilket innebär att han uppfyller sitt öde genom att fullgöra sin egen utveckling maximalt – kommer de feminina tendenserna som finns hos honom aldrig att vara i vägen för det fulla förverkligandet av hans maskulina identitet, och omvänt. I stället kommer det andra könets tendenser att främja och komplettera personlighetens utveckling. När exempelvis ett maskulint element hos en kvinna är besvärande och problematiskt, lever hon inte i fullast andliga bemärkelse. Men samma element kommer att ha ett stödjande inflytande och till och med förändras till en positiv, god kvalitet när kvinnan utvecklar sig själv andligt. Ju mer detta sker, desto mer harmoniskt kommer varje själsström och tendens att smälta samman och hela personligheten kommer att nå en högre grad av integrering.

Här beror allting återigen enbart på individens fria vilja.

Det är inte vad man tar med sig in i detta liv eller vad man har förvärvat – fördelar eller nackdelar, positiva eller negativa faktorer sett ur ett mänskligt perspektiv – som är avgörande, utan vad man gör med det. När du går på din andliga väg på det mest intensiva sätt, då blir ett störande element, oavsett om det är ett inre eller yttre sådant, en fördel. När du inte går in på den andliga vägen, måste även en fördel förvandlas till en nackdel och ett problem. De maskulina elementen hos kvinnan kommer i detta fall att vara verksamma på ett motstridigt sätt, vilket leder till stora inre konflikter som skapar disharmoni. Allting beror på hur mycket man eftersträvar sin egen utveckling. Förstår du?

FRÅGA: Inte helt. Men jag ska fundera på det. Vad vi har här är en pågående polarisering, tänker jag.

SVAR: Ja, men det finns mer.

FRÅGA: Är detta en kompletteringsprocess, en process av att föra samman motsatserna?

SVAR: Precis så. Ni vet att varje element i processen är neutral i sig. När det placeras i en relation, kan det ha sin verkan på ett fördelaktigt eller ofördelaktigt sätt. Det kan formas på det ena eller andra sättet. Det kan bli skadligt eller gynnsamt. När ett maskulint element tycks hindra en kvinna, ligger hennes utveckling i att rena, övervinna, läka och integrera. Den här förändringen kan endast uppnås genom hennes medvetna beslut att gå denna väg. Hon har valet att inte göra någonting åt det eller att gå reningens väg. Det var inte en slump att tudelningen blev så oregelbunden. Det skedde på grund av personens fria vilja eller, närmare bestämt, valet att gå in i en riktning som tycktes mest bekväm just då. Utvecklingen tillbaka till Gud måste därför alltid bestå i att besegra svårigheterna som man ursprungligen har skapat.

FRÅGA: Syftar detta till karriärkvinnans problem?

SVAR: Ja.

FRÅGA: Är det alls möjligt att det kan uppstå ett tekniskt fel i inkarnationen?

SVAR: Nej, nej. Detta är inte möjligt.

FRÅGA: Jag har träffat människor som var helt feminina i ordets bästa bemärkelse och ändå levde som män. Min fråga har ingenting att göra med homosexualitet. Jag är bara intresserad av den andliga innebörden, inte den fysiska.

SVAR: Ett sådant fall kan vara resultatet av en viss karma som inte har någonting att göra med ämnet som vi diskuterar här, eller om det har det, så har det bara en indirekt koppling. Om en person i en tidigare inkarnation har samlat på sig mycket karma genom ett anstötligt beteende mot sitt eget kön – och vi kommer inte att gå in på detaljer – måste en kvinna inkarnera som en man, och omvänt. Detta måste genomlevas.

FRÅGESTÄLLARE: Människorna jag syftade till led inte alls, de var till och med mycket lyckliga.

SVAR: För det första har karma inte alltid med lidande att göra. Karma utgör också det goda; det innebär helt enkelt orsak och verkan. Men i det här fallet är det inte så. Även om du inte ser smärtan eller problemet i det, tro mig, detta slags liv är inte lätt.

FRÅGA: Hur är det då med hermafroditer, där man också kan skilja mellan feminina och maskulina typer. Jag tror att vetenskapliga uppgifter pekar på att det finns bara en fullkomlig hermafrodit, som var halvt man och halvt kvinna. Kanske inte ens den proportionen var helt fullkomlig.

SVAR: Du har tagit upp en mycket intressant fråga som kan ge en nyckel. Vetenskapen har redan upptäckt mycket som skulle kunna vara informativt, om vetenskapen bara skulle koppla samman resultaten med de grundläggande frågorna om Skapelsen.

Anledningen till att en sådan smärtsam inkarnation måste äga rum är alltid karmisk. Dess exakta rötter skulle behöva en långtgående förklaring som vi inte kan ge just nu. Men i sinom tid kommer ni kanske, genom exempel och vissa förklaringar, att förstå bättre vilka omständigheter som kan ge upphov till att en sådan inkarnation sker. Men det kan inte finnas något misstag.

FRÅGA: Finns det absolut inga misstag av något slag i Skapelsen? Föreligger det en hundra procentig ofelbarhet?

SVAR: Absolut.

KOMMENTAR: Anledningen till varje katastrof är återigen att lagen ska uppfyllas.

SVAR: Precis så.

I de flesta fall, när mänskliga teorier om Skapelsen avviker från och motsäger varandra, kan var och en av de motstridiga teorierna innehålla en kärna av sanning. Detta gäller även frågan huruvida inkarnationer sker alternerande som manlig och kvinnlig gentemot antagandet att det endast finns maskulina och feminina individer och ingen växling. Samma sak gäller för den mänskliga benägenheten att dyrka Gud som en person gentemot att uppleva honom i upplösning och formlöshet. Vi kan om och om igen notera att när det gäller två olika uppfattningar, finns det alltid en kärna av sanning som ligger bakom de synbarligen motstridiga ståndpunkterna. Vad gäller manliga och kvinnliga inkarnationer, kan man inse att båda har rätt. Om du mediterar över det, min vän, och överväger allt du har lärt dig och fått insikt om, och därtill tänker på de många paralleller som pekar på den här sanningen, kommer du att se att det *måste* vara på det här sättet och kan inte vara annorlunda. Ord är, som vanligt, otillräckliga; det är svårt att pressa in begreppen i ert språk, så oändligt svårt. För att förstå vad jag egentligen talar om, är det av största vikt att ni inte klamrar er fast vid ett ords exakta betydelse, utan tar in dess större innebörd och för samman er kunskap med er känsla. Då kommer en insikt att växa inom er, som inte kan ersättas med ord.

FRÅGA: Det har skrivits mycket lite om dessa saker. Vi måste själva känna igenom saker med hjälp av vägledning. Är det inte så?

SVAR: Men inom de humanistiska ämnenas olika områden – och även på andra håll – finns det ledtrådar och paralleller som kan kopplas till de rådande filosofierna och även till undervisningen som ges här. Först när ni för samman kunskap och känsla, kommer ni att vinna insikter genom att läsa inspirerad litteratur och filosofi.

FRÅGA: Jag skulle vilja ställa en sista fråga om det här ämnet. Jag har kommit till slutsatsen att en individs oupphörliga andliga växande inte är beroende av huruvida kroppen är manlig eller kvinnlig. Den grundläggande principen för det maskulina kvarstår även när han inkarnerar som

kvinnu. Den tillfälliga kvinnligheten förändrar inte det faktum att han är man. Detta är den grundläggande sanningen tänker jag.

SVAR: Ja, men det beror alltid på vad människorna gör med sina liv och hur de använder de givna betingelserna – svårigheterna liksom det som gör deras liv lättare eller vackrare.

FRÅGA: Finns det inte två slags meditation, den andligt aktiva och en annan, mer känslomässig? Att till exempel meditera över ”vara stilla och veta att jag är Gud”, utan att tänka och helt enkelt låta Guds eviga princip tränga in i själen? Stämmer det?

SVAR: Helt riktigt. Här finns återigen en parallell till det som vi tidigare har talat om. Även i meditationsformen finner vi den maskulina och feminina principen. Den ena är intellektuellt aktiv och engagerad i tankar, därför maskulin; den andra är känslomässig och flödande, därför feminin. Båda är viktiga. I en viss utvecklingsfas kan den ena betonas och i nästa den andra, tills balans uppnås och sammansmältning kan äga rum även i detta. Den slags meditation som bör odlas mest är alltid den som du finner vara svårare, eftersom detta indikerar att kvaliteten som ska odlas saknas för den slutgiltiga sammansmältningen.

FRÅGA: Jag hörde att enligt vissa österländska läror kan en person inkarnera in igen i en tidigare livstid. Stämmer det?

SVAR: Nej, detta stämmer inte.

FRÅGA: Den metafysiska fallenheten hos en person är Guds gåva, eftersom genom den så har han eller hon möjligheten att komma närmare Gud, förutsatt att den strävan träget fullföljs. Har de människor som är utvalda att ha en sådan fallenhet förtjänat den i tidigare inkarnationer eller ges dem den fördelen som en prövning? Och om de inte använder talangen, kommer den inte att ges till dem i nästa inkarnation?

SVAR: Här finns det två frågor kombinerade i en och jag ska besvara dem i tur och ordning. När det gäller den första delen av din fråga: båda situationer uppstår. När någon har arbetat och kämpat för den metafysiska kontakten, kommer han eller hon att ta med sig frukterna till nästa livstid. Detta kan även noteras i människors astrologiska kartor. Talangen kan med lätthet visa sig i ett visst fall, medan en annan person behöver kämpa för att förvärva den. Om han eller hon gör det, kommer kanske allt att bli tillgängligt i nästa liv utan svårigheter.

Det finns också fall där den metafysiska fallenheten används som en prövning, där en upplevelse av metafysisk verklighet erbjuds i syfte att främja en påskyndad utveckling. Detta kan ske på

följande sätt: Någon kan ha tillägnat sig vissa förmågor under en livstid, som kanske inte nödvändigtvis är kopplade till en talang för andlighet. När den här individen går in i andevärlden, kommer förmågorna att utvecklas på ett helt lagbundet sätt. När nästa inkarnation diskuteras – varje inkarnation planeras noggrant och den enskilda individen kan ofta, i synnerhet från ett visst stadium, delta i planeringen – överläts beslutet om hur frukterna av den tidigare livstidens förtjänster ska åtnjutas i nästa inkarnation till individen. Även om individen i fråga kanske inte genom sitt eget arbete har förtjänat den andliga öppningens nåd, kan han eller hon önska att en metafysisk upplevelse äger rum i nästa liv på grundval av tidigare förtjänster. När önskan får ett positivt resultat och skapar förmågan att uppleva andligt, behöver upplevelsen inte komma genom en framgångsrik kamp för att öppna den andliga kontakten. På samma sätt som en viss person kan önska sig god hälsa och en annan välstånd, så kan ytterligare en annan önska sig ett tillfälle för ett snabbt andligt fortskridande, i den redan erhållna förståelsen av att de tillfälliga bekvämligheterna i det jordiska livet betyder lite i jämförelse med lyckan i det andliga uppstigandet.

De varelser som fattar besluten för nästa inkarnation skulle därför säga ”Vi kan inte ge dig en utveckling av anden som är fri från ansträngning. På grundval av dina förtjänster kan vi emellertid hjälpa dig så att du i ditt nästa liv kan utöva din fria vilja för att ta vara på möjligheterna som erbjuds dig i den här riktningen. Beslutet måste fattas av dig, kampen måste vinnas av dig, så att du kan komma till den andliga befrielsens lycksalighet.” Detta skiljer sig då från det första fallet.

Och nu till den andra delen av din fråga. Självklart är det så. När en människa har möjligheten att gå på denna väg och inte drar nytta av den, måste dörren till den andliga upplevelsen vara stängd under en ganska lång tid. Jag behöver inte bekräfta detta. Om ni tänker på det, kommer ni att inse att det inte kan vara på något annat sätt. Personen utnyttjar inte möjligheterna att nå detta underbara mål, av någon anledning – lättja, bekvämlighet, fåfänga eller skam – som alla får honom eller henne att känna att det är omöjligt att öppna sig. När så är fallet, är en personlig brist alltid ansvarig, oavsett hur stort självbedrägeriet är. Bristen måste övervinnas, särskilt de som regler dörren till den andliga vägen. Detta måste ha sina konsekvenser. En sådan person kommer att behöva kämpa hårdare för ett andligt öppnande; segern kommer att visa sig vara svårare och inte på något sätt förminskad av fördröjningen. Det är dock endast en fördröjning. Att uppleva anden kan i slutändan inte förhindras.

Ja, mina kära vänner, jag vet att ni inte tycker om att höra detta. Ingen tycker om att höra detta som inte redan har kämpat sig igenom en betydande del av vägen. Det är samtidigt så här det är. Och jag säger er, i sanning, det är inte orättvist. Den största och högsta lycka som en människa kan uppnå – sin egen utveckling – måste hon kämpa för. Och om du är hjälpt i den utsträckning att du är vägledd och du fortfarande inte gör ditt bästa, då – måste ni medge – måste orsak och verkan fungera i enlighet därmed, och det är rättvist och riktigt att det är så.

FRÅGA: I samband med den maskulina och feminina principen, är det sant att även historiska epoker kan vara feminina eller maskulina?

SVAR: Ja, det stämmer. Sådana influenser manifesteras i olika perioder. Vissa andliga individer arbetar särskilt starkt i detta avseende. Sådana cykler styrs även av andliga lagar eftersom det är för den mänskliga utvecklingens bästa.

FRÅGA: Är det till exempel sant att nittonhundratalet tar fram det feminina elementet mer i förgrunden?

SVAR: Ja, det stämmer i hög grad. Detta tjänar också den nödvändiga utjämnande rörelsen.

FRÅGA: Dagens föredrag ligger mig mycket varmt om hjärtat. Och du verkar ha svårigheter att uttrycka dig genom mediet. Varför är det så?

SVAR: Svårigheterna ligger inte i innehållet av mina ord; de kommer igenom till viss del. Du kanske uppfattar att detta är ett större problem än vad det är. Jag kan komma igenom. Vi har naturligtvis här att göra med sådana svåra begrepp att det inte är så lätt att tränga igenom mediet. Allt detta är konstigt för henne och skapar förstås hinder som jag behöver gå runt.

FRÅGA: När en person dör och anden återvänder till sfären bortom denna tillvaro, åtföljs detta återvändande alltid av smärta?

SVAR: Nej.

FRÅGA: Du menar inte nödvändigtvis?

SVAR: Nej, inte alls. Det finns många fall där detta absolut inte är fallet.

FRÅGA: Är ett smärtfritt återvändande en nåd som man har förtjänat?

SVAR: Jag skulle beskriva det som orsak och verkan – eller som nåd. Det kan vara båda, det kan vara en förtjänst som bär frukt på detta sätt. Eller det kan vara verkan av en orsak som du själv har skapat genom att leva på ett visst sätt.

FRÅGA: När man har syndat och uppriktigt ångrar sig i sitt hjärta och då försöker återgälda och bättra sig, måste man fortfarande acceptera konsekvenserna?

SVAR: Nej. När man verkligen ångrar sig och genom denna utveckling övervinner bristen som orsakade synden, då släcks synden ut. Varje karma kan uttraderas. Och gäller ännu mer för något som du har orsakat i detta liv.

Och nu, mina kära vänner, drar jag mig tillbaka och ger Guds välsignelser till var och en av er. Må hans kärlek stärka er, öppna er och vägleda er till andligt växande, så att ni för alltid blir Guds lyckliga barn.

Ursprungligen gett på tyska, översatt till engelska av Hedda Koehler och Judith och John Saly.
Redigerat av Judith och John Saly, 1996.
Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21